ماڵەکەمان

ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل

ساڵانێکی زۆر لەو گەرمیانە دوورکەوتبوومەوە، سەردەمانێک ئەوێ بووبووە دۆزەخ، ماوەیەکیش پێم نەدەکرا بڕۆم سەردانێکی بکەم، زۆریش تاسەیم دەکرد، هەمیشە لەبیرم بوو خەونم پێوە دەبینی، ئاخیرییەکەی ڕۆیشتم، خۆزی نەدەڕۆییم و بەو جۆرەم نەدەدی کە بینیم، بەڵام قەیناکە، ئەو سەردانەم یەک دوو وڕێنەی لێکەوتەوە، ئەمەیان یەکێکیانە.

هێشتا زۆر مابوو بیگەمێ، ڕێک دوو سەعات ڕێیە، ئەوە سەعاتێکە هەیپێی لێ دەکەم و بە ڕێگاوەم، ڕێگا! ئەی ئەم ڕێگایە بۆ وا کوێر بۆتەوە؟ هەر خۆم وەڵامی ختوورەکانی خۆم دەدەمەوە؛ ئەوە ساڵانێکە بە ڕاگوزاریش کەسێ ڕێی نەکەوتۆتە ئێرەکانە، هاتوچۆی بەسەرەوە نەماوە، ڕێگەوبان، ژیان و مرۆ جوانیان دەکەن، لە خەونەکانیشمدا ڕێگاکەم ئاوا نەدەدیت، هەر ڕێگاکەی جارانی بوو.

ئەم گردە نا، ئا ئەوەی وا تاقەدارەکەی لەسەر ڕواوە لەوێدا سەرەوخوار دەبیتەوە، ئەوجا بەدەستە ڕاستدا پێچێ بکەرەوە ماڵەکەمان دەردەکەوێت.

لە دەرەوە و لەبەر دەرگاکە ڕاوەستاوم، سەیرە! لە خەونەکانیشمدا هەر لێرەدا ڕادەوەستام، بەڵام بەم جۆرەم نەدەدیت! دیواری حەوشە لەیەک دوو جێوە کەلی تێکەوتبوو، لە هەندێ شوێنەوە زگی دابوو، پەڵە پەڵەش کەفماڵەکەی بەری داوە و خشتە کاڵەکان بەدەرەوەن.

دەڵێم: لە دەمێکەوە نیازم کردبوو بێم و سەردانییەکت بکەم، دەڵێت؛ ئەی بۆ درەنگت خستووە؟

هەستم کرد دەنگەکەی بۆنی گلەیی و گازاندەی لێ دێت، ڕاستەکەی ئەبوایە زووتر بهاتبام، ناڵێم کاتم نەبوو، کاتم هەبوو، بەڵام هەموو شتێک کاتی خۆی هەیە بۆ ئەنجامدانی.

دیسان بەلالووتێکەوە وتی: یانی دیدەنی منت ئەوەندە بەلاوە گرنگ نەبووە؟

نەخێر، نەخێر، تۆ خراپم لێ تێمەگە، ڕاستییەکەی دەترسام بە بینینی تۆ کارەساتی ئەو ڕۆژەم بیربکەوێتەوە کە تۆمان بەجێ هێشت و لە یەک دابڕاین.

«لە ژوورەوە زرمەی پێوەدانی دەرگایەک دایچەڵەکاندم..» زرمەی دەرگاکەی ژوورەوە، سەرنجمی بۆ دەرگای حەوشە ڕاکێشا، کە لە بەرانبەری ڕاوەستابووم. دەرگای حەوشە بە دیوارەکەوە نەمابوو، لەو دووره فڕێدرابوو، وەک زامێکی گەورەی لە دیوارەکە بەجێ هێشتبێت بیرم کەوتەوە، هەرچەند ڕۆژێک بەر لەوەی ئێرە بەجێ بهێڵێن، بە بۆیەکی سەوزی قەرسیلی بۆیەم کرد، هەر دوای بۆیەکردنی باوکم بە خەتێکی گێڕو گەوار بە بۆیەی سپی لەسەر دەرگاکە نووسیبووی «یاالله» تەماشای دەرگاکەم کرد ژەنگی گرتووە و بۆیەکەی کاڵ بووبووەوە، «الله»کەی باوکیشم دیار نەمابوو. ڕەنگە کەوتبێتە ژێر ئەو خشت و خۆڵەوە، هەروەها تۆ لەلای من هەیبەتێک و خۆشەویستییەکی تایبەتت هەیە، لە هیچ خۆشەویستییەکی دیکە ناچێت، ترسام بەشێوەیەک بتبینم حەزی پێ نەکەم، وتم چۆنم بەجێ هێشتووە هەر نەبێت لە خەیاڵ و زەینمدا وەک خۆی بمێنێتەوە من تاسەم دەکردی، خەونم بەتۆوە دەبینی.

دیسانەوە دەڵێت؛ ئەی بۆ نەدەهاتی؟ ئەم جارەیان دەنگەکەی بۆنی گازاندەی لێ نەدەهات، کە لە تۆ دابڕاین، قسەکەم پێ دەبڕێت.

دەڵێ؛ ئەوە چەند ساڵە، لەوەتی ئێوە ڕۆیشتوون عەیامێکە وا گەورە بووی، منداڵە هاروهاجەکە نەماویت، پیاوێکی سەنگین و لەسەرخۆی، بەڵام لەبیرت نەچێت، تۆ لە باوەشی مندا گەورە بوویت، هەرگیز من تۆم لەبیر نەچووە، هەموو ئەوانەش کە لێرە بوون و ڕۆیشتن، ئای ئەو پیاوە چاکانە چییان لێ هات تۆم لەبیر نەدەچوو، دەمگوت خۆزی جارێکی کە دەمبینییەوە، دەمگوت تۆ بڵێی مابێت، ئەی ئەگەر ماوە بۆ نایەت بیبینم.

هەمدیس بە تووڕەییەوە دەڵێ؛ بۆ دواکەوتی؟

دەڵێم؛ منیش گەلێ شوێن و جێگام کرد، بەڵام هیچیانم لە زەین نەدەمان، تەنها بیرم لای تۆ بوو، هەمیشە خەونم بە تۆوە دەبینی ئێستا چۆن لەبەردەرگاکە وەستاوم، ئاوا دەهاتم و دەوەستام، هەر بانگم دەکرد، کەس وەڵامی نەدەدامەوە لە خەونێکی دیکەمدا، وتم با لەسەر دیوارەکەوە تەماشایەکی حەوشەکە بکەم، لە خەونەکەمدا ئەم دەرگایە دەرنەکرابوو، ئای خودایە چی دەبینم، مار، پێنج شەش ئەژدیها پەپکەیان دابوو، ئەژدیهای ڕەش و سپی! تۆ دەزانی من لە مار دەترسم بە ئاگا هاتم، هەناسەم بۆ نەدەدرا.

دەڵێت؛ ئا لەبیرمە، چۆن جارێکیان توولەمارێکت بینی میزت بە خۆتا کرد، بەردەوام دەبێت لە قسەکانی: ئەوە سەردەمانێک غەریب و غورەبایەکی زۆر ڕوویان لەم ناوانە کردبوو، ئێرەش چۆڵ بوو، بۆ ماوەیەکی زۆر ئەو غەریبانە لێرە مانەوە، هەرچییان دەست بکەوتبا بۆ قاوە گەرم کردنەوە دەیانسووتاند.

دەڵێم دە تۆ ئێستا واز لەمانە بهێنە، لای خۆتیان تۆمار بکە و دەردم کەم نییە گرانتری مەکە، من تاسەی تۆ، بۆ ئێرەی هێناوم دەمەوێت، وەک زۆری لە دڵدا بێت و کەسی دەست نەکەوتبێت دەردی خۆی بۆ هەڵڕێژێ، دەڵێت:

نەک هەر تۆ پشتت لێم کرد، ئەی ئەوانەی دەهاتن ماندوویەتی خۆیان لێرە دەردەکرد، بە سەرمای زستان پێخەفی نەرمی ئێرە گەرمی دەکردنەوە و هاوینان تینوویەتیان بەدۆی ساردی ئێرە دەشکان، لە کوێن؟

دەڵێم؛ ئەوانەی تۆ مەبەستتە، هەر بێزیشیان نایەت بەلای خانوویەکی گڵیندا بڕۆن، ئەوانە تەنها سکی خۆیان و... لەبیرە، تۆ چی ئێژیت..!

دەڵێت؛ ئەرێ من تووشی تەنگەنەفەسی بوومە، هەمیشە دووکەڵێکی چڕ لێرەوە دیارە، بایەکە بەسەر مندا دەیهێنێ.

دەڵێم: ئەوە دووکەڵ و گڕی نەوتە، نازانیت؟

دەڵێ: بۆچی نەوت، هەر گڕ و دووکەڵی هەیە؟

دەڵێم: بۆ ئێرە هەر ئەو دووەی هەیە؟

«لوورەی سەگێک دێت.. لەسەریەک دەیلوراند» ئەو دەڵێت: لەوەتی ئێوە ڕۆیشتوون ئەو سەگە بە تەنیا لە حەوشێکی چۆڵ ماوەتەوە، بەجێی ناهێڵێت!! «لەبەر خۆمەوە دەڵێم؛ خۆزی هەندێ مرۆڤ بە قەد سەگێک وەفای هەبوایە و نمەکی لەبەرچاو دەبوو» دەڵێم؛ ئەی گەماڵەکانی ئێمە چییان لێهات؟ دەڵێت؛ ئەو غەریبانە، هەرچییان دەست بکەوتایە دەیانبرد، هیچ نەمابوو گەماڵەکانیان ڕس کرد و بردیانن. «لەسەریەکە باڵی پەنجەرەیەک بایەکە دەیکاتەوە و پێوەی دەداتەوە...»

دەڵێ: من ئەوەی هاتۆتە ئێرە، بە غەریبەکانەوە، بەو میوانە ئازیزانەی ئەوکاتانە، ئەوانەی لێرە ژیان و بۆ یەکجاری ڕۆیشتن یەکەیەکەیانم لەبیرە، بەڵام لەناویاندا لە هەموویان زیاتر بیری تۆم دەکرد و تۆم خۆش دەویست.

دەڵێم؛ منیش هەروا.

دەڵێت؛ ئەی بۆ نەدەهاتی؟

دەڵێم؛ حەز ناکەم لەمە زیاتر دڵگران بیت، دەمەوێت ئەوەت بۆ باس بکەم، کە لەتۆ جیابووینەوە، من ئیتر ئاگام لە خێزانەکەمان نەما، لە شوێنێکی دوور لێرە مامەوە فریاد ڕەسێکم بۆ پەیدا بوو منی قوتارکرد، بەڵام تۆم هەمیشە لە یاد بووە خەونم بێرەوە دەدی. دەهاتم یەکە یەکە ژوورەکان دەگەڕام وەکو جاران دەچوومە کادینەکە، هەروەکو ئەو کاتانەی زووم، لە هێلکەکان دەگەڕام، بەڵام نە هێلکە هەبوو نە «کا»، دەچوومە سەربانەکە لەوێدا لەگەڵ ئەسپە دارینەکەم یاریم دەکرد، ئەرێ ئەسپە دارینەکەم ماوە؟

دەڵێت: ئەو زستانەی غەریبەکان لێرە بوون، سووتەمەنی نەبوو، هەرچییان دەدی، بۆ قاوە گەرم کردنەوەکەیان دەیانسووتاند، ئەسپکەشیان هەڵا هەڵا کرد و سووتاندیان.. دەفتەر و کتێبەکانت، دەلەی قاوەیان پێ گەرم دەکردەوە.

دەڵێم؛ ئەی پەیژە دارینەکە ماوە وا پێی دەچووینە سەربانەکە؟

دەڵێت: ئەویشیان سووتاند.

دەڵێم: ئەی دار قەیسییەکەو دارهەنجیر و دارتووەکە؟

لەبەر بێ ئاوی وشک بوونەوە، ئەوانەشیان لەبن دەرهێنا و سووتاندیان، دەڵێت.

دەڵێم: بۆ گەڕانەوەم درەنگە و ڕێگایەکی دوورم لەبەرە، دەڕۆم.

دەڵێ: بۆ نایەیت، بۆ ئەوەی ئەرکی هاتنەوەت لەسەر شان لاچێت، ئاگرم تێپەردە و بسووتینە، بێزار بووم کەس نەهات بەهانامەوە.

دەڵێم: چۆن ئاگر لە ماڵی خۆم بەردەدەم، ئەوەی وادەکات خۆیشی دەسووتێت.